

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010080
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. D. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.09.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

K. D., nar. XX.XX.XXXX v D. R. D., trvale bytom J., slobodný, nezamestnaný, t. č. v ÚVTOS Ilava,

je vinný, že:

1/ dňa 04.05.2018 počas väzobného stíhania v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, kde bol umiestnený, napísal list, v ktorom sa v častiach písaného textu listu vyhrážal svojej bývalej priateľke K. S. v znení: „Nebude s nikým, ja to zariadim po svojom, nebude už nikomu kaziť život!!!“, ktorý list tvoril prílohu správy Obce J. zo dňa 25.08.2018 adresovanú na Okresný súd Partizánske, pričom uvedené konanie obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť u jeho bývalej priateľky K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2/ dňa 03.09.2018 ako obžalovaný zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa počas hlavného pojednávania v pojednávacej miestnosti v budove Okresného súdu Partizánske v trestnom konaní pod číslom konania 2T/42/2018 v záverečnej reči vyhrážal smrťou na adresu svojej bývalej priateľky K. S. so slovami: „Až ja za ňu budem sedieť, ak dostanem tri roky, tu to vyhlasujem ako je súd, tu to vyhlasujem, to, čo som sa jej hrozil, to spravím. Tu vyhlasujem. Ak desať rokov keď dostanem, to vyhlasujem.“, pričom uvedené konanie obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť u jeho bývalej priateľky K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

3/ v listoch adresovaných svojej bývalej priateľke K. S. a svojmu synovi K. S. odoslaných z pošty v Leopoldove dňa 25.09.2018, ktoré obžalovaný napísal počas väzobného stíhania v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, sa v častiach písaného textu listu adresovaného K. S. vyhrážal smrťou v znení: „Už to vedia a budú vedieť všetci, to zariadim a urobím Ti zo života to, čo ty mne! Možno za tri roky sa polepším a odpustím ti znova!!! 3x odpusť a raz reži!“, v znení: „Čo bude ďalej po troch rokoch, ktoré ma čakajú v base, neviem povedať! Ale jedno viem isto, že budeš sa zodpovedať za to čo si spáchala! Pokiaľ mi nebudeš písať a posilať peniaze, budem ešte väčší psychopat, ako som bol vonku!“, v znení: „Nebudem ti písať, čo sa stane potom. Domysli si, ako to dopadne.“, v znení: „Ak mi napíšeš čo si o tom myslíš a nenecháš ma bez tabaku, tak ti možno znovu odpustím a nechám Ťa na pokoj! To záleží

na tebe ako sa teraz zachováš! Čo je v tebe! Keď nie tak sa nachystaj“, v častiach písaného textu listu adresovaného synovi K. S. sa vyhrážal smrťou K. S. v znení: „Nemala sa viazať, ja som ju nechcel, skazila mi život. A ja skazím život jej aj tomu, kto to zapríčinil, že som tu!“ a v znení: „Ja nezabúdam, som Colombo a vyriešim to po svojom.“, čím obžalovaný vzbudil u svojej bývalej priateľky K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

t e d a :

v bodoch 1/ až 3/

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe - rodičovi spoločného dieťaťa a osobe, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti a čin spáchal v bode 2/ verejne,

č í m s p á c h a l:

v bodoch 1/ až 3/

pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 12.04.2019 na tunajšom súde obžalobu na K. D. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bodoch 1 až 3 predmetnej obžaloby.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/30/2019-136 dňa 25.07.2019 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 04.09.2019, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu,
- sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe právne kvalifikuje ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a obhajcu obžalovaného jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku MUDr. Márie Majzlanovej č. 20/2019 zo dňa 15.03.2019 za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to správa o povesti z č.l. 101-102, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 112, trestný rozkaz z č.l. 136, odpor z č.l. 140, 141, výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z č.l. 148-152, lustrácia v CDB z č.l. 153-155, správa z ÚVTOS Ilava z č.l. 156-157, odpis z registra trestov z č.l. 158-159 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/42/2018.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané v bodoch 1 až 3 výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Pokiaľ ide o formu zavinenia, ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu je to ľúto. Poškodenej už nepíše. Sklamal sa. Snaží sa na to zabudnúť, uvedomil si, že sa nemajú robiť také veci. Ľutuje to a bolí ho to pri srdci.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Márie Majzlanovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 20/2019 zo dňa 15.03.2019 okrem iného vyplýva, že znalkyňa u obžalovaného zistila zmiešanú poruchu osobnosti (disociaľnu a histriónsku), abúzus alkoholu bez prejavov závislosti a nikotinizmu. V rámci zmiešanej poruchy osobnosti, disociaľna porucha je povahová abnormita u obžalovaného charakterizovaná zníženou empatiou (schopnosťou vcítania sa do pocitov iných), absenciou neutrálnej vôle, t.j. schopnosti konať nezištne, citovým vydieraním, žiarliveckými prejavmi, nízkou frustračnou toleranciou, zvýšenou vulnabilitou (osobnou zraniteľnosťou), nechopnosťou pociťovať vinu, výraznou tendenciou zvaľovať vinu na iných, zníženou schopnosťou ovládať svoje emócie a impulzy, nízkym prahom pre uvoľnenie agresie, neschopnosťou poučenia sa z negatívnych skúseností (zvlášť z trestu) a racionalizáciou svojho správania sa, ktoré ho privádza do konfliktov v spoločnosti. Histriónska porucha je povahová odchýlka u obžalovaného charakterizovaná sebastrednosťou, nevyrovnanosťou, teatralnosťou (najmä v hraní roly podvedeného a oklamaneho zo strany poškodenej), pomsty chtivosťou, ohováraním a manipulovaním s druhými. Uvedená porucha osobnosti však nemala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku, tieto boli v tom čase zachované. V čase skutku išlo u obžalovaného o konanie nie paticky (chorobne) motivované, ale vlastné jeho zmiešane poruchovej osobnosti, citovo vydierajúcej, žiarliveckej, znížene odolnej voči záťaži, zvýšene osobne zraniteľnej, pomstychtivej, ohovárajúcej a manipulujúcej s druhými, s výraznou tendenciou zvaľovať vinu na iných, neschopnej pociťovať vlastnú vinu, znížene schopnej ovládať svoje emócie a impulzy, s nízkym prahom pre uvoľnenie agresie, abnormne prežívajúcej konflikt s partnerkou - poškodenej, a to maladaptívne (nepriprôsobivo), heteroagresívne, s úmyslom a snahou jej poškodiť, pričom uvedeného konania si je obžalovaný plne vedomý, o čom svedčí i jeho snaha o korekciu vyhrážok pri jeho výsluchu. Znalkyňa nenavrholo uložiť obžalovanému žiaden druh ochranného liečenia.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 19.08.2019 vyplýva, že v tamojšom ústave je správanie a vystupovanie obžalovaného na požadovanej úrovni. Dbá na dodržiavanie časového rozvrhu dňa, poriadku, osobnej i kolektívnej hygieny, no vyskytol sa nedostatok v oblasti plnenia pokynov. Menovanému nebola udelená disciplinárna odmena, nebol mu uložený disciplinárny trest. K spáchaniu trestnej činnosti má čiastočne kritický postoj. Síce si uvedomuje svoju zodpovednosť, no neprejavuje dostatočnú ľútosť. Z resocializačného hľadiska a hľadiska plnenia úloh programu zaobchádzania je nutné uviesť, že sa nezúčastnil povinnej skupinovej aktivity zameranej na rozvíjanie právneho a spoločenského vedomia. V rámci životných hodnôt a postojov sa prejavil pozitívne tým spôsobom, že prejavil záujem a bol členom diskusnej

skupiny, ktorej zameraním bolo páchanie domáceho násillia. Napriek neplneniu všetkých úloh v rámci programu zaobchádzania možno konštatovať, že vo voľnom čase je zväčša aktívny - venuje sa čítaniu, športovaniu, hráva spoločenské hry. Ponúkaných aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje nepravidelne, skôr sporadicky. Nebol a nie je pracovne zaradený, no do pracovného procesu bol zaradený v rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. Povinnosti, okrem jedného nesplnenia pokynu, si plní zodpovedne, teda v požadovanej kvalite s potrebnou disciplínou a pracovnou morálkou. Je slobodný, s bývalou priateľkou má jedno dieťa. Udržiava sporadický korešpondenčný kontakt so svojim synom, tetou a starostom obce Krásno.

Zo správy o povesti od obce Krásno na obžalovaného okrem iného vyplýva, že obžalovaný je vedený v obci ako bezdomovec. Jeho povesť je zlá, pokladajú ho za autora mnohých drobných krádeží. Na obec došlo množstvo anonymných udaní na jeho adresu za krádeže a pytliactvo, avšak nikto nechcel proti nemu svedčiť a každý chce mať s ním pokoj. Pod vplyvom alkoholu sa správa extrémne, je buďto konfliktný, až agresívny alebo pasívny, až milučký. Zhrnúc povesť obžalovaného, tento je opilec, nemajetný, vlastným pričinením dlhodobo nezamestnaný, nešťastný z lásky a frustrácie, muž, ktorý už pozná väzenie a nemá čo stratiť, ani prečo žiť (a používa to ako hrozbu v pravom slova zmysle), problémy rieši alkoholom, ktorý je spúšťačom jeho ďalšieho problematickeho správania sa. V rámci dôležitého upozornenia sa v správe konštatuje, že obžalovaný v stave opilosti stráca nad sebou kontrolu a môže byť životu nebezpečnou hrozbou pre neho samého, ako aj pre poškodenú, s ktorou má syna, nakoľko sa potvrdilo jeho tušenie, že poškodená má novú známosť.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, nezamestnaný, má dospelého syna. V súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/42/2018. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol doteraz päťkrát postihnutý za spáchanie priestupku (jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, jeden priestupok proti majetku a tri priestupky na úseku dopravy). Z odpisu z registra trestov vyplýva, že do súčasnosti bol desaťkrát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 03.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/114/2018 zo dňa 10.12.2018 za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd obžalovanému nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, nakoľko táto predpokladá okrem priznania sa aj istú formu sebareflexie v podobe úprimného oľutovania svojho konania, čo v danom prípade splnené nebolo, keď súd prednesené slová obžalovaného, že svoje konanie ľutuje, považoval len za formálny prejav, bez prítomnosti vyššie zmienenej zložky sebareflexie, bez akéhokoľvek prejavu emócií, ktoré by podporovali toto jeho slovné vyjadrenie ľútosti nad svojim konaním, naviac k priznaniu a oľutovaniu svojho konania došlo u obžalovaného v plnej miere až v konaní pred súdom, ktorú okolnosť súd zohľadnil práve priznaním poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. Na základe toho mu súd uložil v zmysle § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n/, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiace nepodmienečne, nakoľko mal za to, že účel trestu (najmä jeho zložku výchovnú ako aj zložku individuálnej prevencie) je možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom toto konštatovanie súd opiera o okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný,

ako aj na objekt trestného činu, ktorým bola bývalá priateľka obžalovaného, voči ktorej sa obžalovaný už v minulosti dopustil rovnakého trestného činu dvakrát (trestné veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/87/2016 a sp. zn. 2T/42/2018). Súd pri ukladaní trestu obžalovanému v uloženej výmere 16 mesiacov dostatočným spôsobom zohľadnil v prospech obžalovaného okolnosť, že urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o tom, že spáchal predmetný skutok, kedy sa u neho vyrovnal pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a teda vychádzal zo základnej sadzby (6 až 36 mesiacov), pričom mu v konečnom dôsledku uložil trest miernejší, ako mu pôvodne ukladal v trestnom rozkaze (kedy prevažovali priťažujúce okolnosti a upravená sadzba bola 16 až 36 mesiacov). Pri ukladaní trestu súd zohľadnil okolnosť, že obžalovaný bol doteraz desaťkrát súdom trestaný, a to aj za rovnaký trestný čin, ako je mu kladený za vinu v predmetnom konaní a voči tej istej poškodenej. Prihliadol tiež na jeho priestupkovú minulosť, keď bol doteraz päťkrát postihnutý za spáchanie priestupku. Prihliadol i na závery znaleckého posudku MUDr. Majzlanovej, že v čase skutku išlo u obžalovaného o konanie nie chorobne motivované, ale vlastné jeho zmiešane poruchovej osobnosti, pričom uvedeného konania si je obžalovaný plne vedomý. Zároveň súd zohľadnil pri ukladaní trestu i správu z výkonu trestu odňatia slobody, že k spáchanej trestnej činnosti (rovnakého charakteru a voči rovnakej poškodenej vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/42/2018) má čiastočne kritický postoj, ako i správu o povesti od obce Krásno v zmysle ktorej je osoba obžalovaného hodnotená negatívne. Takto uložený trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú a je trestom primeraným k spáchanému skutku (tri čiastkové útoky, pričom jeden spáchaný počas hlavného pojednávania na tunajšom súde vo veci sp. zn. 2T/42/2018), a to i s ohľadom na okolnosť, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/42/2018 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov, ktorý aktuálne vykonáva.

Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).